

Review of the *Ayon Seagull C* loudspeaker in the Greek magazine «Sound and Image»

MUSIC:

The Seagull C prefers to be positioned slightly toed-in, reminiscent in this respect also of a panel loudspeaker. Because of its peculiar cabinet and lack virtually of side panels don't expect to calculate, solely by eye, the exact toe-in. Fine adjustments can be made preferably by ear. Anyway, this a loudspeaker that is not going to prove itself a pain in setting-up, because it is in the least directional. In fact it has one of the widest dispersions that I've ever heard. The images of the instruments have proportions in the three dimensions within a soundstage which is big in width and height and less so in depth. You move your head or walk around and the perceived tonal balance doesn't change too much.

The spectral balance is mostly neutral with those little tube touches. The upper and lower midrange region is slightly projective, followed by the two ends which present themselves in a slightly reduced manner. Anyway, its bass descends lower and is more powerful than any two-way design has any right to, filling easily a room of 20 square meters. On the other hand, the top end is unusually clean with lack of grain, but make itself present in a rather discreet and polite manner. This characteristic, however, doesn't get in the way of revealing, in an exceptionally clear even addictive way, the ambience and air around the instruments.

The midrange is the «weapon» of the Seagull C. Its attributes are the exceptionally low distortion, the pulsating descriptive character plenty of delicate harmonic information, a natural sweetness never obstructing that description. Its texture leans more to an electrostatic loudspeaker with that characteristic color and purity of tone than to an electrodynamic one. In keeping with that, it has a slightly reduced dynamic expression, oneself being unable to tell whether this is due to reduced dynamic ability or lack of colorations. Personally I tend to believe to the latter. If the loudspeaker has an «Achilles heel» that lies in the slightly slowness of its pace perceived during passages with intense tempo. In my opinion that point «smells» matching with triode amplifier and shows a slight preference to atmospheric music. The Seagull C didn't change its character hooked either to tube or mosfet amplifier. However when a tube amplifier was in the chain, the loudspeaker proved more than able in rendering the shades of timbre of instruments, turning the huge palette of the amplifier into colorful details that sprang out of the soundstage enriching the whole with harmony. In short, the loudspeaker responds in an airy, light way to the magic of tube amplifiers which is what is sought after by the tube fans.

AYON AUDIO SEAGULL C

Η Ayon Audio ειδικεύεται στα μίνιμαλ συστήματα ήχου, παράγοντας τόσο λαμπάτους ενισχυτές SET, λυχνίες, όσο και ηχεία που μπορούν να οδηγηθούν από λίγα watt. Η εταιρεία έχει έδρα την Αυστρία, όπου κατασκευάζει τα ηχεία της, ενώ υπάρχουν άλλα δύο εργοστάσια, το ένα στην Ιταλία, για τους ενισχυτές, και το άλλο στην Τσεκία, για τις λυχνίες. Σίγουρα, λοιπόν, το προφίλ της Ayon δε θυμίζει τη μικρή αυστρία βιοτεχνία, κάτι που από μόνο του σημαίνει πολλά για τον υποψήφιο αγοραστή. Αυτή η εταιρεία προφανώς έχει υπολογίσιμο μέγεθος και χρήματα και αυτό αντανακλάται γλαφυρά στο Seagull C, το πιο προστό ηχείο. Όταν το αντικρίσει κανείς για πρώτη φορά, δεν μπορεί παρά να εντυπωσιαστεί από την εξαιρετική κατασκευή του και την αριστοκρατική, όσο και πληθωρική, εμφάνιση, σε συνδυασμό με την προσγειωμένη τιμή.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Το μεγάλο πλάτος και το μικρό βάθος της καμπίνας παραπέμπουν σε ηχεία μεμβράνης, κάτι που δεν απέχει και πολύ από την πραγματικότητα, καθώς οι μετατροπείς που χρησιμοποιεί διαθέτουν κεραμικά διαφράγματα με μικρή καμπυλότητα (όπως τα ηχεία της Khartam). Προκειμένου να εξασφαλιστεί η σταθερότητα της καμπίνας, η μαύρη ξύλινη βάση της προεκτείνεται αρκετά προς τα πίσω, με ένα όμορφο καμπυλωμένο στέλεχος, που δέχεται την τρίτη ακίδα/κώνο. Το σχήμα λασούτου στις πλευρές της καμπίνας (αλά Sonus Faber Stradivari) τονίζεται από την κατακόρυφη τομή του κόντρα πλακέ θαλάσσης, η οποία είναι όριστα στρογγυλεμένη και φινιρισμένη, όπως, άλλωστε, όλο το ηχείο. Ας σημειωθεί ότι το φινίρισμα λάκας δεν είναι στάνταρντ, αλλά κοστίζει επιπλέον 600 ευρώ. Η καμπίνα διαθέτει πληθώρα

εσωτερικών ενισχύσεων, οριζόντια τοποθετημένων, με κατάλληλα ανοίγματα που ορίζουν ένα «δρόμο» στη ροή του αέρα. Αυτό το σύστημα των «νεύρων», τα οποία είναι επίσης υλοποιημένα από κόντρα πλακέ θαλάσσης, αχηματοποιούν μια ιδιαίτερη φόρτιση, που η Ayon ονομάζει Air Flow Damping και που θα μπορούσε να μεταφραστεί ως «απόσβεση μέσω της ροής του αέρα». Η κατάληξη του AFD είναι δύο σπές χωρίς σωλήνα στην πλάτη του Seagull C, διαφορετικής διαμέτρου, ακριβώς πίσω από τους αεριζόμενους μαγνήτες των γούφερ. Λόγω μικρού βάθους, μπορείς να πιάσεις τους μαγνήτες μέσα από τις δύο σπές. Η επάνω είναι η πιο μικρή, με υψηλότερη πυκνότητα συντονισμού, και η κάτω φυσιά πιο βαθιά στα μπάσα. Σκαλισμένες επάνω στην καμπίνα και ιδανικά στρωγγυλεμένες, οι δύο αυτές σπές παράγουν μια ευκάριστη αύρα, δυνατή μεν στα έντονα περάσματα, αλλά με ομαλή ροή αέρα και χωρίς την ασφυκτική πίεση, το γνωστό «μπουμ», των τυπικών σπών.

Η έντονη καμπυλότητα της καμπίνας συνεχίζεται και στην πίσω όψη. Έτσι, τα βύσματα της WBT δεν είναι παράλληλα μεταξύ τους, ακολουθώντας την ίδια τροχιά. Η πρόσοψη, τώρα, διαθέτει μια κεντρική επίπεδη πατούρα, όπου μοντάρονται τα μεγάφωνα. Το κόψιμο της πρόσοψης που πλαισιώνει αυτήν την πατούρα, σε συνδυασμό με την καμπυλότητά της, μου θύμισε αρκετά ως σχέδιο το Impulse Ta'us. Το Seagull C είναι το απλούστερο ηχείο της κεραμικής σειράς της Ayon (υπάρχει και σειρά υψηλής ευαισθησίας με full range κάρτινο μεγάφωνο). Παρ' όλα αυτά, διαθέτει δύο παραλληλισμένα 7ιντσα μεγάφωνα, με σοσί από ψευδάργυρο, καλυμμένα με τη χαρακτηριστική κυψελωτή γρίλια των κεραμικών γούφερ. Επάνω από αυτά αναλαμβάνει ένα επίσης κεραμικό τούιτερ, κι αυτό προστατευμένο από γρίλια. Τα μεγάφωνα είναι τα Accuton (της Thiel & Partner) και τα διαφράγματά τους παράγονται από φλοιό αλουμινίου με κάποια ηλεκτροχημική διαδικασία που τα μετατρέπει σε κεραμικά, δίνοντάς τους παράλληλα μια ελαφριά καμπυλότητα. Παρά την κορυφαία ακαμψία τους (δεύτερα, πίσω από το διαμάντι), έχουν υπολογίσιμη εσωτερική απόσβεση - παρ' όλα αυτά, τα μιτρίντζ και τα τούιτερ αποσβένονται επιπλέον από τα χαρακτηριστικά «αυτάκια» στην περιφέρεια της μεμβράνης τους. Το βασικό ηχητικό γνώρισμα των κεραμικών μεγαφώνων είναι οι χαμηλές παραμορφώσεις και η πλατιά, ισορροπημένη διασπορά τους, παρά η πίεση επί του όξονα. Από την εξαιρετική επιλογή των υλικών στο Seagull C δεν εξαιρούνται οι εσωτερικές καλωδιώσεις, που προέρχονται από την πανάκριβη Shunyata Research, ειδικά κατασκευασμένες για το Ayon.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Το Seagull C προτιμά την τοποθέτηση με μικρή κλίση προς τα μέσα, θυμίζοντας και σε αυτό το θέμα ηχείο μεμβράνης. Λόγω ιδιόμορφης καμπίνας και απουσίας, στην ουσία, πλευρών, μην περιμένετε να υπολογίσετε με το μάτι την ακριβή κλίση των δύο ηχείων, γι' αυτό προτιμήστε να τα ακούσετε για το fine tuning και το ακριβές στήσιμο της στερεοφωνικής εικόνας. Πάντως, αυτό είναι ένα ηχείο που δε θα σας παιδέψει κατά το στήσιμο, αφού είναι ελάχιστα κατευθυντικό. Για την ακρίβεια, το Ayon έχει μια από τις πιο πλατιές διασπορές που έχω ακούσει. Τα ειδικά του είναι ξεκάθαρα τριδιάστατα και η εικόνα πολύ μεγάλη σε πλάτος και ύψος και λιγότερο σε βάθος. Μετακινείς το κεφάλι ή κινείσαι και η αντίλαμπανόμενη τονική ισορροπία αλλάζει ελάχιστα.

Η ισορροπία του φάσματος είναι κατεξοχήν ουδέτερη, με μικρές λαμπάτες πιελιές. Ελαφρώς προβολικά μεσοχαμηλά και μεσοψηλά, που ακολουθούνται από σχετικά μειωμένη αίσθηση των πιο ακραίων περιοχών. Πάντως, το μπάσο του είναι πιο βαθύ και ισχυρό από ό,τι θα περίμενε κανείς από μια διδρομη σχεδίαση, γεμίζοντας άνετα ένα χώρο 20 τ.μ. Τα ανώτερα πρίμα, από την άλλη, είναι ασυνήθιστα καθαρά και χωρίς γρέζι, αλλά εμφανίζονται μάλλον διακριτικά και ευγενικά. Αυτό, όμως, δεν τα εμποδίζει να βγάλουν με εξαιρετικά ευκρινή τρόπο, σχεδόν εθιστικά, τις αντηχήσεις και τον αέρα γύρω από τα όργανα.

Η μεσαία περιοχή είναι το «όπλο» του Seagull C. Διαθέτει εξαιρετικά χαμηλές παραμορφώσεις, είναι παλλόμενη με κορυφαία φινέτσα και περιγραφικές ικανότητες, πληθώρα ντελικάτης αρμονικής πληροφορίας και μια φυσική γλυκύτητα που δεν κατανά ποτέ εμπόδιο στην περιγραφή. Η υφή της φέρνει περισσότερο σε ηλεκτροστατικό ηχείο, με το χαρακτηριστικά αγνό ηχόχρωμα και την καθαρότητα του τόνου, παρά σε ηλεκτροδυναμικό. Αντίστοιχα, η δυναμική της έκφραση είναι ελαφρώς μειωμένη, χωρίς να μπορεί κάποιος να ξεχωρίσει πλήρως αν αυτή η μείωση είναι αποτέλεσμα μικρότερης δυναμικής ή μικρότερων χρωματισμών. Πιστεύω πως είναι κυρίως το δεύτερο. Αν υπάρχει μια «ακίλλειος πέτρα» στο ηχείο, αυτό είναι μια ελαφρά επιβράδυνση στο βηματισμό του, η οποία γίνεται αντιληπτή σε κομμάτια με έντονο τέμπο. Αυτό το σημείο, πάντως, «μυρίζει» ταίριασμα με τριτοδικό ενισχυτή και δείχνει μια μικρή προτίμηση σε πιο ατμοσφαιρικά ακούσματα. Το Seagull C δεν άλλαξε ουσιαστικά χαρακτήρα, παίζοντας με λόμπη ή postet. Ωστόσο, με τη συνοδεία λυχνίας, έδειξε ότι είναι παραπάνω από ικανό στην απόδοση των μικρών διακυμάνσεων του τίμπρου, μετατρέποντας την πελώρια ηχοχρωματική παλέτα του ενισχυτή σε πηγές ευδιάκριτων, καλά χρωματισμένων λεπτομερειών, που ξεπηδούν απαλά μέσα από την εικόνα του και πλουτίζουν το σύνολο με αρμονία. Με άλλα λόγια, το ηχείο ανταποκρίνεται με αέρινο, ανάλαφρο τρόπο στη μαγεία των λαμπάτων, που είναι και το ζητούμενο στην απόδοση του μουσικού κλίματος της λυχνίας.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Απόκριση:	38Hz-35KHz
Ισχύς:	15-200Wrms
Ευαισθησία:	90dB
Αντίσταση:	6Ω
Διαστάσεις:	107x40x20 εκ. (ΥxΠxΒ)
Βάρος:	3,2 κιλά

